

PRAVIETOJUMU PAMATI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 6:6–8; 1. Moz. 3:21–24; Ec. 1:4–14; Atkl. 4:1–11; 4. Moz. 2:3–25; Jes. 14:12–14.

ATMIŅAS PANTS:

“Un es dzirdēju Tā Kunga balsi sakām: ‘Ko lai Es sūtu? Kas būs mūsu vēstnesis?’ Tad es atbildēju: ‘Redzi, es esmu še, sūti mani!’” (Jes. 6:8)

Dieva tiesības valdīt pār Visumu ir balstītas uz Viņa kā visa Radītāja statusu (Atkl. 4:11), kā arī uz Viņa raksturu. Tieši atklājot Dieva taisno raksturu, mēs sākam saprast, kā un kāpēc grēcīgiem cilvēkiem trūkst Dieva godības (Rom. 3:23).

Šonedēļ mēs turpināsim iedziļināties troņa zāles vīzijā un pārdomāsim, kā cilvēce ir saistīta ar svēto Dievu un kā Kristus upuris mūs atjauno un tuvina tronim. Dievs plāno mūs atjaunot ne tikai kā individuus, bet arī kā cilti, lai mēs atkal atklātu Viņa godību pārējai radībai. Pārlūkojot pārējo Bībeli, mēs varam atrast svarīgas norādes, kas palīdz mums saprast un novērtēt augsto aicinājumu, ko Dievs ir devis mums, atpestītiem grēciniekiem, kam grēki ir piedoti.

Cilvēku sacelšanās galu galā un uz visiem laikiem tiks izbeigta. Dieva mīlošais raksturs, Viņa pašreizējais un sevi upurējošais raksturs atmirdzēs vēl spožāk nekā pirms sacelšanās. Lai gan Dievs nekad nav gribējis, ka cilvēce kristu nepaklausībā, Dieva mīlošais raksturs, pateicoties krustam, ir atklāts ievērojamā veidā.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. maijā.

Šeit es esmu, sūti mani

Pirms gadiem kāda baznīca nolēma atjaunot novecojušu pagrabu, lai izveidotu jaunu sadraudzības zāli. Viena no pirmajām lietām, ko viņi darīja, bija jauna apgaismojuma uzstādīšana, ticot, ka tas padarīs telpu skaistāku. Tomēr pēc to uzstādīšanas telpa izskatījās sliktāk, jo spilgtās gaismas atklāja trūkumus.

Jesajas satriecošā vīzija par Dieva troni lika viņam sāpīgi apzināties savus trūkumus. “Bēdas man,” viņš žēlojās, “jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Kēniņu, To Kungu Cebaotu” (Jes. 6:5). Mēs justos tāpat, ja pēkšņi nonāktu Kunga klātbūtnē. Gaisma ir pietiekami spilgta, lai padarītu nederīgus visus mūsu attaisnojumus. Dieva klātbūtnē mēs jūtam, ka esam apmaldījušies. Jesaju gaidīja pārsteigums mūža garumā.

Izlasi Jes. 6:6–8. Jesaja zināja, ka grēks nozīmē to, ka mēs esam “nāvei lemti”. Grēka alga ir nāve. Bet tā vietā, lai nolemtu mūs grēka sekām, mīlestības Dievs velk mūs tuvāk. Kāds bija šīs sanāksmes rezultāts, un kāpēc tas ir svarīgi? _____

Jesaja tika šķīstīts no grēka, kad serafs paņēma no altāra ogli un pieskārs ar to viņa mutei. Tas, iespējams, bija vīraka altāris, kur Dieva ļaudis pienesa aizlūgšanas un kur nonāca aizlūgšanas par viņiem (sk. Atkl. 8:3, 4). Viņa grēki tika piedoti, un tagad viņš tika uzskatīts par piemērotu stāvēt Dieva klātbūtnē, un, vēl vairāk, viņam tika uzticēts pārstāvēt Dievu pasaulei.

Interesanti, ka vārds “serafs” nozīmē “degošais”. Pievērsiet uzmanību, kā Jēzus apraksta Jāņa Kristītāja kalpošanu Jņ. 5:35: “Viņš bija svece, kas īsu brīdi deg un spīd, bet jūs gribējāt liksmoties viņa gaismā.” Lai gan pats Jānis, protams, bija grēcinieks, kuram bija vajadzīga žēlastība un pestīšana, viņa kalpošana norādīja uz vienīgo personu, kas varēja nest žēlastību un pestīšanu.

Jēzus nāca kā nevainojams Tēva godības attēls – un Dievs sūtīja pravieti, grēcinieku, kurš veica līdzīgu uzdevumu kā viens no debesu serafiem.

Tikai pēc tam, kad Jesaja uzzināja, ka viņa grēks ir šķīstīts, viņš teica: “Šeit es esmu, sūti mani.” Kā mēs katrs ar visiem saviem grēkiem, kas šķīstīti ar Jēzus asinīm, varam atbildēt kā Jesaja? _____

Divi ķerubi

Tiklīdz mūsu pirmie vecāki tika izraidīti no Ēdenes dārza, Dievs deva cerības uz Mesiju (1. Moz. 3:15). Tad Viņš pie Ēdenes vārtiem izveidoja spēcīgu simbolu: divus ķerubus ar spoži mirgojošu gaismu starp tiem. Mums nevajadzētu aizmirst, ka šī aina tik ļoti atgādina derības šķirstu, Dieva troņa simbolu (2. Moz. 25:18).

Izlasi 1. Mozus 3:21–24. *Kāds darbs tika uzdots ķerubiem – un kāpēc?* _____

Lai gan ķerubiem noteikti bija uzlikts pienākums neļaut grēciniekiem piekļūt dzīvības kokam (1. Moz. 3:22), tie bija arī cerības un apsolījuma simbols, ka kādu dienu cilvēkiem tiks atjaunota paradīze. “Ēdenes dārzs vēl ilgi palika virs zemes arī pēc tam, kad cilvēks jau bija šķirts no tā patīkamajām takām. Kritušie cilvēki vēl ilgi varēja noraudzīties uz šo nevainības mājvietu, kur ieeju liedza sargājošie eņģeļi. Pie ķerubiem, kas stāvēja pie Paradīzes vārtiem, atklājās dievišķā godība. Uz šejieni Ādams ar saviem dēliem nāca pielūgt Dievu. Šeit viņi atjaunoja solījumu paklausīt tiem likumiem, kuru pārkāpšanas dēļ bija izdzīti no Ēdenes. Kad bezdievība izplatījās pa visu pasauli un cilvēku ļaunums izsauca bojāeju plūdus, tad roka, kas bija stādījusi Ēdeni, to paņēma prom no Zemes. Taču galīgajā atjaunošanā, kad tiks radītas jaunas debesis un jauna zeme’ (Atkl. 21:1), tā atkal nonāks lejā vēl krāšņāka nekā sākumā.” (Elena Vaita “Sentēvi un pravieši”, 62. lpp.)

Interesants ir arī formulējums 1. Moz. 3:24: Bībele norāda, ka Dievs “nolika” ķerubus uz austrumiem no Ēdenes, un oriģinālais ebreju vārds ir “šakan”, ar tādu pašu vārda sakni kā svētajai “teltij” (sk. 2. Moz. 25:9, 4. Moz. 3:26), kur Dieva klātbūtne mājā Viņa ļaužu vidū. Lai gan Bībelē nav sastopams vispārpieņemtais termins Šekina, kas apzīmē Dieva klātbūtni, arī tas ir balstīts uz šo vārdu, kas bieži tiek tulkots kā “telts”. Burtisks “šakan” tulkojums varētu būt šāds: “Dievs uzlika ķerubus Ēdenes dārza austrumos.”

Bībelē ķerubi ir saistīti ar Dieva klātbūtni (sk. 1. Laiku 13:6, Ps. 80:1 un Jes. 37:16), jo īpaši ar Viņa troni, kas ir vieta, kur tiek pasludināts Viņa vārds. Mēs nedrīkstam palaist garām, ka 24 vecajie, kas atrodas uz Dieva troņa Atkl. 4. un 5. nodaļā, dzied Viņam slavu un pasludina Viņa tiesības valdīt kā visa Radītājam (Atkl. 4:11). Tas var mums palīdzēt izprast troņa zāles ainu un mūsu kā attaisnotu grēcinieku lomu attiecībā ar Radītāju.

Kā degošas ogles

Ķerubi kā dzīvas būtnes (Ec. 10:8) vai to zelta simboli (2. Moz. 25:18) parādās visā Vecajā Derībā. Tie bieži tiek attēloti kā stāvoši tieši blakus Dieva tronim, izstarojot Viņa godību Visumam. Ķerubu attēli ir arī izšūti uz priekškara, kas nodala Vissvētāko vietu (2. Moz. 26:1). Psalmu grāmatā Dieva augstākā vara pār radību ir poētiski attēlota, Dievam braucot pa gaisu uz ķeruba (Ps. 18:10). Dievs pavēlēja, lai derības šķirsta augšpusē būtu divi masīvi zelta ķerubi, ar izstieptiem spārnjiem citam pret citu (2. Moz. 25:18–20).

Izlasi Ec. 1:4–14. Kādas līdzības jūs redzat starp šo fragmentu un ainām, kas attēlotas Jes. 6:1–6 un Atkl. 4:1–11? _____

Ecēhiēlam tika parādīts iespaidīgs Dieva spēka apliecinājums. Sākumā tā ir mulsi-noša aina, kas atbilst grūtajam stāvoklim, ar kādu šobrīd sadzīvo Dieva ļaudis: izredzētā tauta atrodas nevis Apsolītajā zemē, bet gan Bābeles gūstā. Ecēhiēlam vērojot šo ainu, viņš paskatās uz augšu un ierauga Dieva troni pāri visam.

Ievērojiet svarīgās līdzības ar citām “troņa” vizijām. Dzīvajām radībām, par kurām liecina Ecēhiēls, ir tādas pašas sejas kā dzīvajām radībām Jāņa vizijā: lauva, ērglis, vērsis un cilvēks.

Noslēpumainās būtnes ar četrām sejām Ecēhiēla sākotnējā aprakstā nav īpaši nosauktas; bet vēlāk citā troņa zāles ainā (sk. Ec. 10:1–21) tos sauc par “ķerubiem”, un mēs atrodam arī degošas ogles no Jesajas serafiem. Viņiem ir kopīgas Jāņa vizijā minēto dzīvo radību sejas.

Ikreiz, kad mēs redzam Dieva troni – vai nu tipiskā derības šķirstā, kas kalpoja kā Dieva tikšanās vieta ar Mozu (2. Moz. 25:22), vai elpu aizraujošās praviešu vizijās –, ķerubi vienmēr ir klātesoši. Viņi ir cieši saistīti ar Dieva troni. Visas Dieva radības tika veidotas tā, lai atspoguļotu Viņa godību – neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par cilvēkiem, kas radīti pēc Viņa tēla, vai eņģeļu būtņēm, kas atrodas tieši blakus Viņa godības tronim.

“Svēts, svēts, svēts ir Kungs visvareņais Dievs!” Kā jūs vērtējat sevi salīdzinājumā ar svētumu, par kuru šeit liecina Ecēhiēls? Ko jūsu atbilde stāsta par jūsu nepieciešamību pēc evaņģēlija? _____

Dievs Savu ļaužu vidū

Ar mākoņa palīdzību kā Dieva vadību israēlieši zināja, kad apstāties savā ceļojumā uz Apsolīto zemi, uzcēla svētnīcas telti, un pēc tam ciltis ap to izveidoja savas nometnes – trīs ciltis katrā pusē. Dieva klātbūtne nolaidās Vissvētākajā vietā un apmetās Viņa tautas vidū.

Katrā no četrām svētnīcas telts pusēm bija viena dominējošā cilts. Kuras bija šīs četras dominējošās ciltis, saskaņā ar 4. Moz. 2. nodaļu?

4. Moz. 2:3 (austrumi): _____

4. Moz. 2:10 (dienvidi): _____

4. Moz. 2:18 (rietumi): _____

4. Moz. 2:25 (ziemeļi): _____

Ievērojiet, ka katra dominējošā cilts bija ar savu “standarta” vai īpašo karogu, lai norādītu, kas viņi ir. Lai gan Svētajos Rakstos nav skaidri aprakstīts, kas bija uz katra karoga, pastāv interesanta tradīcija – brīvi balstīta uz 1. Moz. 49. un 5. Moz. 33. nodaļā aprakstītajām cilšu iezīmēm –, kas katrai no četrām debespusēm piešķir vienu no četrām sejām. “Saskaņā ar rabīnu tradīcijām Jūdas standarts bija lauvas figūra, Rūbenam bija cilvēka vai cilvēka galvas līdzība, Efraimam – vērša figūra, bet Danam – ērgļa figūra; tādējādi ar šiem četriem standartiem apvienojās četras dzīvās radības Ecēhiēla aprakstītajās ķerumu formās.” (Carl Friedrich Keil and Franz Delitzsch, Commentary on the Old Testament, vol. 1 (Peabody, MA: Hendrickson, 2011), 660. lpp.)

Protams, var izlasīt tradīcijās to, kā tur nav, tomēr ir interesanti salīdzināt šo seno tradīciju ar Bībeles aprakstu par Jauno Jeruzalemi. Parādās interesants modelis: visās četrās pilsētas malās ir vārti, kas attēlo trīs ciltis (Atkl. 21:12, 13).

Gan Israēla nometnes, gan Jaunās Jeruzalemes apraksti uzsver vienu būtisku faktu: Dievs vēlas vilkt cilvēci tuvāk Savam tronim. Atklāsmes grāmata mums māca, ka “viņas templis ir Kungs Dievs Visuvaldītājs un Jērs” (Atkl. 21:22, NKJV).

Protams, mēs nedzīvojam Israēla nometnē. Bet kā mēs tagad savā dzīvē varam tuvoties Dieva klātbūtnei? _____

Lucifera krišana

Šķiet nesaprotami, ka Lucifers savulaik ieņēma sedzošā ķeruba amatu, ieņemot augstu stāvokli blakus Dieva tronim. Viņa eksistence noteikti būtu palīdzējusi Visumam atklāt Dieva godību. Tā vietā viņš sāka ievērot savu, nevis sava Radītāja godību – jeb, precīzāk sakot, viņš sāka iztēloties, ka viņam netiek dota tik liela cieņa, kas viņam pienāktos.

Izlasi Ec. 28:11–17 un Jes. 14:12–14. Kas noveda pie Lucifera krišanas? Salīdziniet šīs Rakstu vietas ar Atkl. 14:1–12. Kā kontrasts starp Lucifera krišanu un cilvēces augsto stāvokli Kristū ietekmē jūsu izpratni par to, kas notiek Atkl. 14. nodaļā? _____

Ievērojiet, kā Lucifers tika gāzts no svētā kalna, bet izpirktie stāvēja uz Ciānas kalna kopā ar Dieva Jēru. Lucifers esot bijis Ēdenē; reiz tur bija arī cilvēks, taču pretēji sātana liktenim cilvēce tiek atjaunota paradīzei, pateicoties Kristum. (Sk. Atkl. 22:1–3.)

Šajā kontekstā ļoti pamācošs ir šāds Elenas Vaitas citāts: “Debesis uzvarēs, jo brīvās vietas, ko debesīs radīja sātana un viņa eņģeļu krišana, aizpildīs Tā Kunga atpirktie.” (“The Advent Review un Sabbath Herald”, 1900. gada 29. maijs)

Viņi ir tur, Debesīs, tikai pateicoties evaņģēlijam. Patiesībā evaņģēlija tēma par pestīšanu uzskatāmā veidā parādās troņa zālē Atklāsmes grāmatas 4. un 5. nodaļā. Piemēram, eņģeļi sauc: “Tu esi cienīgs ņemt rakstu rulli un atvērt tā zīmogus, jo tu tiki nokauts un esi izpircis Dievam ar savām asinīm ļaudis no katras cilts un valodas un tautas un tautības” (Atkl. 5:9). Cik iespaidīgi ainots evaņģēlijs un Jēzus nāve cilvēces glābšanas labā!

Pievērsiet uzmanību arī tam, kā šī valoda atspoguļo pirmā eņģeļa vēsti, kurā mēs esam aicināti sludināt mūžīgo evaņģēliju “tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām” (Atkl. 14:6, NKJV). Cik spēcīgs atspoguļojums tam, ko Kristus ir darījis pasaules labā! Visā Zemes vēsturē nav neviena cilvēka, kura dēļ Kristus nebūtu miris. Viņiem vienkārši par to jāmācās un jāizvēlas to pieņemt.

Kāda ir mūsu kā draudzēs un kā individu loma, informējot cilvēkus par to, ko Kristus ir darījis viņu labā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Cīņa beigusies” (669.–671., 676.–678. lpp.).

Sātans, kas reiz bija sedzošais ķerubs, centās sagraut uzticību Dieva tronim. Dievs ir ļāvis kritušajiem eņģeļiem turpināt savu sacelšanos, lai parādītu Visumam ļaunuma dziļumus, kas izriet no sevis paaugstināšanas, un, lai gan sātans spēja pievilt cilvēci, lai tā pievienotos viņa karam pret Dievu, Kristus viņu pie krusta pilnīgi sakāva, nodrošinot cilvēcei vietu, kur kādreiz atradās kritušie eņģeļi. Grēcinieki Kristū atklāti vērsās pret Lucifera apgalvojumiem. Pēdējais scenārijs savā ziņā ir vēl lielāka Dieva labestības un mīlestības atklāsmē nekā pirms Lucifera krišanas. Lai gan Dievs nekad nav norādījis, ka ļaunumam vajadzētu pastāvēt, un tā ir traģēdija ar mūžīgām sekām, kad tas viss būs galā, Dieva labestība un mīlestība uz Viņu atklāsies tādos veidos, kā tas citādi nekad nebūtu bijis iespējams.

Kristus “tagad var uzlūkot pēc savas līdzības atjaunotus izglābtos, kuru sirdis nes dievišķās pilnības zīmogu un kuru sejas atstaro sava Ķēniņa līdzību. Kristus viņos saskata savas dvēseles smagā darba ieguvumu un ir apmierināts. Tādēļ balsī, kas dzirdama visiem sapulcētajiem taisno un ļauno pulkiem, Viņš saka: ‘Redziet Manu asiņu atpirktos! Viņu dēļ Es cietu, par viņiem Es nomiru, lai tie mūžīgi varētu palikt Manā tuvumā.’ Un no balti tērptajiem ļaudīm, kas stāv ap Dieva troni, paceļas slavas dziesma: ‘Cienīgs ir Jērs, kas tapa nokauts, ņemt varu, bagātību, gudrību, stiprumu, godu, slavu un pateicību!’ (Atkl. 5:12)” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 671. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Iedomājieties, ka stāvat Dieva priekšā ar katru trūkumu, katru rakstura trūkumu, katru nepareizu rīcību, katru nepareizu domu, katru nepareizu motīvu, kas tiek pilnībā atklāts Viņa priekšā! Ko jūs būtu taisnīgi un godīgi pelnījuši? Kas tad būtu jūsu vienīgā cerība? Kāpēc mums ir nepieciešama “Dieva taisnība dota ticībā uz Jēzu Kristu visiem, kas tic” (Rom. 3:22), lai tā mūs aplāj tagad – un tiesā, kad mums tā būs visvairāk vajadzīga? Īsāk sakot, kāpēc mums ir vajadzīgs evaņģēlijs?

2. Jānis Kristītājs, kā mēs redzējām, spēlēja serafa lomu – kā degoša un mirdzoša svece (sk. Jņ. 5:35). Viņš, protams, bija Kristus priekštecis, vēstot par Mesijas pirmo nākšanu. Kādā veidā Dieva pēdējo dienu ļaudīm ir līdzīga pravietiska loma?